

opusdei.org

Nikad ne zaboravi odakle dolaziš

Monick Tello je peruanska numerarija koji se prije sedamnaest godina preselila u Stockholm u Švedskoj. Piše o svom iskustvu na Svjetskom danu mladih u Lisabonu ovog ljeta i kako ju je nadahnuo Papin poziv da priznamo svoje korijene.

20.11.2023.

Preselila sam se u Švedsku u lipnju 2006., u mjesecu s gotovo 24 sata dnevnog svjetla. Tijekom godine

bavila sam se različitim projektima, posebice volonterskim radom. Ti su projekti jedinstveni prozor kroz koji se mogu angažirati mladi ljudi, podsjećajući ih na duboku važnost ljudskih veza i njihovu povezanost s vjerom. Ova istina došla mi je do znanja na poseban način tijekom Svjetskog dana mladih (WYD) u Lisabonu ovog ljeta.

U molitvi Anđeo Gospodnji nakon završne mise Svjetskog dana mladih, riječi pape Franje odjeknule su u mom srcu, naglašavajući važnost priznavanja svojih korijena, zahvalnosti našim bakama i djedovima i sjećanja na porijeklo koje oblikuje cijeli naš identitet. Podsjetile su me na savjet kojeg sam dobila kad sam se preselila u Švedsku: “Monick, nikad ne zaboravi odakle dolaziš, cijeni svoje porijeklo, radost i vjeru svog naroda.” Počela sam cijiniti ovaj savjet kao nikada prije.

Katoličko stanovništvo u Švedskoj mala je skupina, a čak ni katolici ne prakticiraju uvijek svoju vjeru. Papino priznanje djedovima i bakama posebno je prikladno: primijetila sam da imigrantske obitelji ponekad ostavljaju vjeru iza sebe u potrazi za boljom budućnošću, a tek kad ih baka i djed posjete, ona se ponovno zapali. Žele ponovno ići na misu i početi pripremati mališane za Prvu pričest.

Razgovori s kolegama katehetama u katedrali u Stockholmu otkrili su koliko katolici u ovoj zemlji čeznu za svojom tradicijom. Ne samo da ovdje nema puno katolika: nakon reformacije katolicizam je gotovo nestao iz Švedske.

Jedno od najugodnijih iznenađenja koje sam zatekla kada sam stigla u Švedsku bilo je ono što su ljudi počeli zvati "latinska kapela" u katedrali u Stockholmu. U njoj se nalazi slika

Gospe od Guadalupe (iz Meksika) i druga slika Gospodara čuda (iz Perua). Procesija u čast slike Gospodina čudesa jedna je od najdublje ukorijenjenih katoličkih tradicija u Peruu i bila sam zapanjena kad sam u listopadu vidjela istu procesiju kako se proteže ulicama južnog Stockholma. To je uvjerljiva ilustracija kako naše podrijetlo postaje sredstvo evangelizacije: mnogi ljudi pitaju o tome, dajući mi spontanu priliku da podijelim svoju vjeru i tradiciju. Djeca dolaze sa svojim bakama i djedovima, sva odjevena u ljubičasto, a njihova radost još je jedno sredstvo evangelizacije.

Duboko sam zahvalna za lekcije koje sam naučila kao dijete, poput pravljenja znaka križa kada prolazim kroz crkvu i držanja Gospine slike i raspela na zidovima kod kuće. Kako sam mogla znati da će me te navike pripremiti za preseljenje u zemlju

gladnu evangelizacije u svakodnevnom životu, bez ikakve potrebe za iznimnim podvizima?

Prije nekoliko tjedana kolega je primijetio da u meni ima "nečeg dobrog". Ostala sam zatečena tim komentarem, no njegovo naknadno objašnjenje pogodilo je žicu: „Nakon godina koje si provela u Švedskoj, jasno je da nisi prestala vjerovati u Boga i da živiš svoju vjeru. To se odražava u načinu na koji radiš i kako govoriš.” Bila sam sretna što sam to čula, ali njegov me je komentar također natjerao da osjetim izazov i nastavim evangelizirati. Kao što sam već rekla, zahvalna sam na bogatoj katoličkoj tradiciji koja je usađena u mene.

Preseljenje u drugu zemlju uvijek uključuje izazov integracije. Oni koji su to iskusili razumiju da proces učenja novog jezika, prilagođavanja

novim običajima i razvijanja ukusa za novu hranu nije lak podvig.

Otputovala sam u Portugal sa skupinom mladih ljudi koji govore španjolski, a svi su bili energični i odlučni sudjelovati na Svjetskom danu mladih. Mnogi od njih bili su jedini katolici u svojim školama i bili su zapanjeni susretom i razgovorom s bezbrojnim mladim katolicima iz cijelog svijeta u Lisabonu. Više nisu bili izolirani; shvatili su koliko ljudi dijeli njihove vrijednosti i težnje. Kad bismo na ulicama ugledali zastave zemalja iz kojih potječu (Peru, Čile, Brazil...), odmah bi započeli razgovor: „Ja sam iz vaše zemlje, ali sada živim u Švedskoj i ja sam tamo katolkinja.”

Monick Tello

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/nikad-ne-zaboravi-odakle-
dolazis/](https://opusdei.org/hr-hr/article/nikad-ne-zaboravi-odakle-dolazis/) (4.04.2025.)